

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У 14576/18
17.12.2020.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Радојке Маринковић, председника већа, Жељка Шкорића и Маје Панић, чланова већа, са судским саветником Михаилом Радосављевићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужоца А.А., ..., ... , кога заступа пуномоћник Зорица Томашевић, адвокат из Ваљева, улица Вука Караџића бр.30/1/1.1, против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, Београд, Немањина 22-26, ради поништаја решења број 4-00-619/2018 од 05.07.2018. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б., ..., ... , у предмету јавне набавке, на одржаној усменој јавној расправи дана 17.12.2020. године, у нејавној седници већа одржаној дана 17.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, Београд, улица Немањина бр. 22-26, број 4-00-619/2018 од 05.07.2018. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки, Београд, улица Немањина бр. 22-26, да тужиоцу А.А. ..., ... , надокнади трошкове управног спора у износу од 35.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем ставом 1. диспозитива, одбијен је захтев за заштиту права подносиоца захтева А.А., ..., поднет у поступку јавне набавке мале вредности радова-изградње кабловског вода 1 kv са КРК и МРО за напајање спортске хале у Мионици, ЈН бр. 13/2018, за који је позив за подношење понуда објављен на порталу јавних набавки дана 11.05.2018. године, наручиоца општине Мионица, као неоснован. Ставом 2. диспозитива одбијен је захтев подносиоца захтева А.А., ... за накнаду трошкова поступка заштите права, као неоснован.

Предметни захтев за заштиту права поднет је у фази након доношења одлуке о додели уговора број 404-30-5/2018 од 24.05.2018. године, којом је уговор додељен

понуђачу Б.Б., ..., овде заинтересованом лицу.

Против наведеног решења, тужилац је поднео тужбу преко пуномоћника дана 13.08.2018. године, којом законитост оспореног решења побија због погрешне примене права и то члана 3. тачка 32. и 33., члана 76., члана 77., члана 84., члана 106., члана 107. и члана 108. Закона о јавним набавкама. Наводима тужбе, понављајући наводе из захтева, указује да је у оквиру записника о отварању понуда констатовано да понуда изабраног понуђача, овде заинтересованог лица, има одређене недостатке, а да је потом у фази стручне оцене понуда, дакле сачињавање извештаја о стручној оцени понуда број 404-30-4/2018 од 23.05.2018. године и доношења одлуке о додели уговора број 404-30-5/2018 од 24.05.2018. године, наручилац утврдио да је понуда изабраног понуђача прихватљива, што је поступање наручиоца које је противно одредбама Закона о јавним набавкама. Сматра да је неприхватљив став туженог органа да су недостаци у оквиру понуде изабраног понуђача само формалне, а не садржинске природе, и да стога је у конкретном случају наручилац у фази стручне оцене понуда правилно оценио да су недостаци који су у записнику о отварању понуда констатовани као недостаци у оквиру понуде изабраног понуђача, јер изабрани понуђач није доставио потврду о реализацији закљученог уговора и фотокопију окончане ситуације коју је према конкурсној документацији морао доставити, не представљају основан разлог да се његова понуда оцени као неприхватљива, у смислу члана 106. став 1. тачка 2. Закона о јавним набавкама. Сматра да према одредбама Закона о јавним набавкама који дефинише значење израза понуда, уочени недостаци у оквиру понуда не могу бити формални или садржински, јер пропусти у форми узрокују материјални и садржински пропуст, па самим тим, уколико је понуда формално неприхватљива, не може бити садржински или материјално прихватљива. Истиче да је у конкретном случају наручилац конкурсном документацијом, сходно члану 77. став 4. Закона о јавним набавкама, прописао да се испуњеност захтеваних додатних услова доказује достављањем фотокопије лиценце и валидне потврде о важности лиценце оверене печатом и потписом власника лиценце на копији лиценце и потврде, као потврде власника тих докумената да су исти верни оригиналу и да с тим у вези понуђач испуњава услове из конкурсне документације, то је с тим у вези неприхватљив став туженог да околност да се на достављеним доказима не налази печат и потпис власника лиценце, не представља недостатак који се у смислу члана 106. став 1. Закона о јавним набавкама може окарактерисати као битан недостатак понуде, имајући у виду све остале доказе, а посебно када се има у виду чињеница да је инжењер коме су издате лиценца и потврда није издавалац предметног доказа и да овера истог његовим печатом и потписом не утиче на валидност и садржину предметног доказа. У том смислу указује и на повреду члана 84. став 5. Закона о јавним набавкама, из разлога што наручилац у односу на изабраног понуђача у поступку јавне набавке, није применио оне критеријуме и елементе за избор који је захтевао у конкурсној документацији у погледу додатног услова у погледу кадровског капацитета. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, а предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање. Трошкове управног спора тражи за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара и судске таксе на тужбу у износу од 390,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу достављеном суду 26.10.2018. године, оспорио све наводе тужбе и захтев тужбе. Наводи да су процесна правила за поступање Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки приликом доношења одлука из њене надлежности утврђена процесним одредбама Закона о јавним набавкама, а

да се према члану 148. став 5. Закона о јавним набавкама, на питања поступка заштите која нису одређена овим законом, сходно, а не супсидијарно, примењују одредбе Закона којим се уређује управни поступак. Сматра, уколико се суд након провере процесних претпоставки за поступање упусти у разматрање тужбе, да су у оспореном решењу изложени детаљно чињенично стање и правна оцена на којима је заснована одлука. Опреза ради, имајући у виду аргументацију изложену у тужби, додатно указује на одредбу члана 104. став 3. Закона о јавним набавкама, којом је прописано да приликом отварања понуда наручилац не може да врши стручну оцену понуде, а да поступак стручне оцене понуда Комисија наручиоца врши након спроведеног поступка отварања понуда, о чему је дужна да сачини извештај, у смислу члана 105. Закона о јавним набавкама. Наведено значи да околност да је у записнику о отварању понуда Комисија наручиоца констатовала одређене недостатке у понуди понуђача, не може по аутоматизму за последицу имати да ће понуда тог понуђача бити одбијена као неодговарајућа, односно неприхватљива, на чему инсистира тужилац у захтеву и тужби. Указује да су битни недостаци понуде услед којих је наручилац у фази стручне оцене понуде и доношења одлуке дужан да одбије понуду, прописани чланом 106. став 1. Закона о јавним набавкама. Указујући на садржину конкурсне документације и понуде изабраног понуђача, сматра да је код околности да је изабрани понуђач у понуди приложио записник о примопредаји радова од 21.01.2018. године, у оквиру кога је констатовано да су у објекту ЈП “Службени гласник” радови на реконструкцији електроинсталација извршени у складу са уговором од 30.11.2017. године, као и да квалитет изведених радова одговара уговорном квалитету, те да је наведена околност потврђена од стране представника инвеститора, односно наручиоца радова ЈП “Службени гласник”, правилно наручилац поступио када је понуду изабраног понуђача оценио као прихватљиву, у смислу члана 3. став 1. тачка 33. Закона о јавним набавкама, иако изабрани понуђач није доставио потврду о реализацији закљученог уговора и фотокопију окончане ситуације, јер то, и по оцени туженог, не представља основан разлог да се његова понуда оцени као неприхватљива, у смислу члана 106. став 2. Закона о јавним набавкама, јер се испуњеност прописаног услова пословног капацитета могла несумњиво утврдити из достављених доказа у понуди изабраног понуђача. Сматра да је сврха достављања доказа у томе да се истим докаже испуњеност услова из конкурсне документације, па наручилац није могао да одбије понуду изабраног понуђача као неприхватљиву, само зато што претходно наведени доказ није насловљен као “потврда о реализацији уговора или окончана ситуација”, при чему из приложених доказа произлази да суштински садрже и образац XIV из конкурсне документације. Ово посебно што тужилац у поднетом захтеву за заштиту права није оспорио садржину доказа достављених у понуди изабраног понуђача, као и да аргументацијом изнетом у захтеву за заштиту права није дао основа за закључак да изабрани понуђач није испунио додатни услов по основу капацитета, на начин како је исти предвиђен предметном конкурсном документацијом, због чега сматра да су ови наводи основано оцењени као неосновани у оспореном решењу. Даље, истиче да је у оквиру записника о отварању понуда констатовано да понуда изабраног понуђача има одређене недостатке, а затим у фази стручне оцене, односно сачињавање извештаја о стручној оцени понуда и доношења одлуке о додели уговора, утврдио да је понуда изабраног понуђача прихватљива, није противно одредбама Закона о јавним набавкама. Ово јер је и по налажењу туженог, наручилац правилно у фази стручне оцене понуда оценио да су недостаци који су у записнику о отварању понуда констатовани у оквиру понуде

изабраног понуђача само формалне, а не и садржинске природе, те да околност да није доставио потврду о реализацији уговора и фотокопију окончане ситуације, не представља основан разлог да се понуда оцени као неприхватљива. У односу на испуњеност услова кадровских капацитета, указује да из чињеничног стања произлази да је предметном конкурсном документацијом наручилац као додатни услов у погледу кадровског капацитета ради учешћа у поступку јавне набавке захтевао да понуђач докаже, између осталог, да има у радном односу на одређено или неодређено време или по другом основу, сходно важећем Закону о раду, ангажовано најмање једног дипломираног електроинжењера који поседује важећу лиценцу инжењерске Коморе Србије и то лиценцу ... или ..., а који ће решењем бити именован за одговорног извођача радова у предметној јавној набавци, а да је у конкретном случају, изабрани понуђач у оквиру своје понуде, приложио фотокопију лиценце број ... дипломираног инжењера електротехнике В.В., издате ... године од стране Инжењерске Коморе Србије и фотокопију потврде о важности лиценце за одговорног извођача радова електроенергетских инсталација ниског и средњег напона, дипломираног инжењера електротехнике В.В., издате дана ... године од стране Инжењерске Коморе Србије, на којима се не налази печат и потпис власника лиценце. По налажењу туженог, околност да се на достављеним документима не налази печат и потпис власника лиценце, не представља недостатак који се у смислу члана 106. став 1. Закона о јавним набавкама може окарактерисати као битан недостатак понуде, јер је и по оцени туженог неспорно да је изабрани понуђач уз понуду доставио све конкурсном документацијом захтеване доказе из којих произлази да исти има у радном односу једног дипломираног електроинжењера који поседује важећу лиценцу ... Инжењерске коморе Србије, а да недостаци што ови докази нису оверени печатом и потписом власника лиценце, како је захтевано конкурсном документацијом, не могу представљати битан недостатак понуде изабраног понуђача и разлог за неприхватљивост исте, јер не утиче на валидност и садржину предметног доказа. У односу на наводе тужбе којима се указује на одредбу члана 84. став 5. Закона о јавним набавкама, указује да је том одредбом прописано да је при оцењивању понуда наручилац дужан да примењује само онај критеријум и елементе критеријума који су садржани у конкурсној документацији, и то на начин како су описани и вредновани. Ово, јер је наведеном одредбом регулисана примена критеријума најниже понуђене цене или економски најповољније понуде и елемената критеријума таксативно набројаних у члану 85. став 2. Закона о јавним набавкама, предвиђених за доделу уговора, односно поступање наручиоца приликом рангирања понуда за које је већ претходно утврђено да су прихватљиве и да су испуниле обавезне и додатне услове прописане конкурсном документацијом и одредбама Закона о јавним набавкама, па како је у конкретном случају заштите права, оспорена испуњеност додатних услова пословног и кадровског капацитета од стране изабраног понуђача, по оцени туженог, предметно чињенично стање се не може довести у везу са ситуацијом регулисаном чланом 84. став 5. Закона о јавним набавкама. Са изнетих разлога, предложио је да суд тужбу одбије као неосновану, а уколико суд другачије закључи, да одлучи у спору пуне јурисдикције, тако што ће мериторно размотрити захтев који је био поднет поводом предметне јавне набавке од стране тужиоца.

Заинтересовано лице је у датом одговору на тужбу истакло да је по питању предметне јавне набавке поступило у свему према Закону о јавним набавкама и у потпуности испунило захтеве и услове јавне набавке. У односу на наводе тужбе којима се

указује да није достављена окончана ситуација, наводи се да се она ради када се фактуришу привремене ситуације, а ако нема привремених ситуација, да иде само фактура по завршетку радова и записник о примопредаји радова, што је код њих био случај и да је то био и доказ о референцама. Указује да је одговорни извођач В.В. дипл. ел. инг. у сталном радном односу што су доказали у тендерској документацији и да он прати свако извођење посла и да је стално на терену, док тужилац има одговорног извођача који има потпис и печат само на папиру, а на терену га нема, о чему имају сазнања, јер су били надзор на извођењу електроинсталација у фабрици Г.Г. ..., где се то лице никад није појавило на терену, чему је сведок В.В., који је био надзорни орган тужиоцу у

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 17.12.2020. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09), којом је прописано, између осталог, да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима, као што је овде случај. Усмена јавна расправа је одржана у присуству пуномоћника тужиоца, а у одсуству уредно позваних туженог органа и заинтересованог лица, у смислу одредбе члана 38. истог закона.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је у поступку јавне набавке-изградње кабловског вода 1 киловат са КРК и МРО за напајање спортске хале у Мионици, чија је процењена вредност 752.530,00 динара без ПДВ-а, ЈН број 13/2018, за који је позив за подношење понуда објављен на порталу јавних набавки дана 11.05.2018. године, наручиоца општине Мионица (у даљем тексту наручилац), понуђач А.А. ... (у даљем тексту подносилац захтева), поднео је захтев за заштиту права коју је наручилац примио дана 29.05.2018. године. Предметни захтев за заштиту права поднет је у фази након доношења одлуке о додели уговора број 404-30-5/2018 од 24.05.2018. године, којим је уговор додељен понуђачу Б.Б., ..., (у даљем тексту изабрани понуђач). Из списка предмета произлази да је наручилац конкурсном документацијом, у оквиру додатног услова пословни капацитет, захтевао од понуђача да су у претходних пет година, од дана објављивања позива на порталу јавних набавки, реализовали најмање један уговор који се односи на извођење радова на изградњи, санацији, адаптацији или реконструкцији објекта јавне или индустријске намене. Као начин доказивања наведеног услова наручилац је захтевао од понуђача да у понуди доставе образац референтне листе, образац потврде о раније реализованим уговорима, фотокопију уговора на које се потврде односе и фотокопију окончаних ситуација под тим уговором. У конкретном случају изабрани понуђач у својој понуди није доставио потврду о реализацији закљученог уговора и фотокопију окончане ситуације, већ је у прилогу обрасца референтне листе, доставио уговор број 07-10569 од 30.11.2017. године, из ког произлази да је исти закључен између изабраног понуђача и ЈП "Службени гласник", Београд, као наручиоца радова реконструкције електроинсталације по спратовима у пословном објекту дирекције ЈП "Службени гласник", и записник о примопредаји радова сачињен дана 21.01.2018. године у оквиру којег је констатовано да су у објекту ЈП "Службени гласник" радови на реконструкцији електроинсталација изведени у складу са уговором број 07-10569 од

30.11.2017. године. У оквиру наведеног записника је констатовано и то да су радови изведени према прописаним правилима струке, као и да квалитет изведених радова одговара уговореном квалитету. Имајући у виду наведено, тужени је нашао да је наручилац правилно поступио када је понуду изабраног понуђача оценио као прихватљиву, у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 33. Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС" бр. 124/12...68/15), иако изабрани понуђач није доставио потврду о реализацији закљученог уговора и фотокопију окончане ситуације. Ово из разлога што у конкретном случају околност да изабрани понуђач није доставио потврду о реализацији закљученог уговора и фотокопију окончане ситуације, не представља основан разлог да се његова понуда оцени као неприхватљива у смислу члана 106. став 2. Закона о јавним набавкама, имајући у виду да се испуњеност прописаног услова пословног капацитета (у оквиру којег је захтевано од понуђача да докажу да су претходних пет година од дана објављивања позива на порталу јавних набавки реализовали најмање један уговор који се односи на извођење радова на изградњи, санацији, адаптацији или реконструкцији објекта јавне или индустријске намене), могло несумњиво утврдити и из достављених доказа у понуди изабраног понуђача. У вези са наведеним тужени указује да је пре свега сврха достављања доказа у томе да се истим докаже испуњеност услова из конкурсне документације, а што је изабрани понуђач, по налажењу туженог, потврдио достављеним уговором број 07-10569 од 30.11.2017. године и записником о примопредаји радова, те да околност да је наручилац у оквиру записника о отварању понуда констатовао да понуда изабраног понуђача има одређене недостатке, а да је потом у фази стручне оцене понуда утврдио да је понуда изабраног понуђача прихватљива, је поступање наручиоца које у конкретном случају није било противно одредбама Закона о јавним набавкама. Тужени сматра да је наручилац у фази стручне оцене понуда правилно оценио да су недостаци који су у записнику о отварању понуде констатовани као недостаци у оквиру понуде изабраног понуђача само формалне, а не садржинске природе, те да стога околност да изабрани понуђач није доставио потврду о реализацији закљученог уговора и фотокопију окончане ситуације, не представља основан разлог да се његова понуда оцени као неприхватљива у смислу члана 106. став 1. тачка 2. Закона о јавним набавкама, имајући у виду да се испуњеност прописаног услова пословног капацитета могло несумњиво утврдити из достављених доказа. Тужени је даље нашао да је наручилац правилно поступио и када, у фази стручне оцене понуда и доношења одлуке о додели уговора, понуду изабраног понуђача није одбио као неприхватљиву, из разлога што иста садржи копију лиценце и потврду о важности лиценце које нису оверене печатом и потписом власника лиценце, јер је тужени увидом у конкурсну документацију утврдио да је наручилац додатни услов у погледу кадровског капацитета дефинисао тако што је, између осталог, захтевао да понуђачи располажу са најмање једним дипломираним електроинжењером, који поседује важећу лиценцу инжењерске коморе Србије и то лиценцу ... или ..., који ће решењем бити именован за одговорног извођача радова у предметној јавној набавци. Околност да је у понуди изабраног понуђача приложена лиценца инжењерске коморе Србије број ... и потврда о важности лиценце број ... инжењерске коморе Србије за одговорног извођача радова електроенергетских инсталација ниског и средњег напона, В.В., који докази нису оверени печатом и потписом власника лиценце, како је то захтевано конкурсном документацијом, по налажењу туженог не може представљати битан недостатак понуде изабраног понуђача и разлог за неприхватљивост исте, имајући у виду све остале доказе достављене на околност испуњености додатног услова у погледу

кадровског капацитета. Налазећи да је захтев за заштиту права неоснован, тужени орган је одбио исти и одлучио као у ставу I диспозитива решења, применом члана 156. став 3. Закона о јавним набавкама, те је одбио и захтев тужиоца за накнаду трошкова и одлучио као у ставу II диспозитива оспореног решења.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 33. Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС" бр. 124/12...68/15), је прописано да је прихватљива понуда она понуда која је благовремена, коју наручилац није одбио због битних недостатака, која је одговарајућа, која не ограничава нити условљава права наручиоца или обавезе понуђача и која не прелази износ процењене вредности јавне набавке.

Одредбом члана 76. став 2. истог закона, је прописано да наручилац у конкурсној документацији одређује додатне услове за учешће у поступку јавне набавке у погледу финансијског, пословног, техничког и кадровског капацитета увек када је то потребно имајући у виду предмет јавне набавке.

Одредбом члана 77. став 2. тачка 2. подтачка 2. истог закона, је прописано да испуњеност услова из члана 76. став 2. овог закона понуђач може доказати достављањем доказа уз понуду, као што су стручне референце које прате списак најважнијих изведених радова, испоручених добара или пружених услуга.

Одредбом члана 79. став 1. истог закона, је прописано да се докази о испуњености услова могу достављати у неоввереним копијама, а наручилац може пре доношења одлуке о додели уговора, захтевати од понуђача, чија је понуда на основу извештаја комисије за јавну набавку оцењена најповољнија, да достави на увид оригинал или оверену копију свих или појединих доказа.

Одредбом члана 106. истог закона прописано је да ће наручилац одбити понуду ако : 1) понуђач не докаже да испуњава обавезне услове за учешће; 2) понуђач не докаже да испуњава додатне услове; 3) понуђач није доставио тражена средства обезбеђења; 4) понуђени рок важења понуда је краћи од прописаног; 5) понуда садржи друге недостатке због којих није могуће утврдити стварну садржину понуде или није могуће упоредити је са другим понудама.

Имајући у виду наведено чињенично и правно стање ствари, по оцени Управног суда, основано се наводима тужбе указује да је оспореним решењем повређен закон. Ово стога што се из списка које је тужени доставио суду, види се да је конкурсном документацијом за јавну набавку-изградњу кабловског вода 1 киловат са КРК и МРО за напајање спортске хале у Мионици, под V "услови за учешће у поступку јавне набавке из члана 75. и 76. Закона и упутства како се доказује испуњеност тих услова", под тачком 1. тачка 2. је предвиђен додатни услов - пословни капацитет, те се од понуђача захтева да је у претходних пет година, од дана објављивања позива на порталу јавних набавки, реализовао најмање један уговор који се односи на извођење радова на изградњи, санацији, адаптацији или реконструкцији објекта јавне или индустријске намене, а као начин доказивања наведеног услова наручилац је захтевао од понуђача да у понуди доставе Образац Референтне листе, а уз Референтну листу дужан је да достави потписане и оверене Обрасце потврда о раније реализованим уговорима, од стране наручиоца наведених у Референтној листи, обавезну садржину потврде наручиоца о реализацији закључених уговора, а да уз потврду наручиоца достави фотокопију уговора на које се потврда односи и фотокопију окончане ситуације по тим уговорима. Како је наручилац у конкурсној документацији јасно прецизирао услове у погледу пословног капацитета и начин на који се њихова испуњеност

доказује, а из стања у списима произлази да је изабрани понуђач уз понуду приложио Образац Референтне листе према којој је завршетак реализације уговора реконструкције ел.инсталација у означеном објекту јавне намене 2017. година, уговор датиран код понуђача 06.12.2017. године, и записник о примопредаји радова од 21.01.2018. године, према коме су радови изведени као у понуди по којој је склопљен уговор осим у ставци Д7- укупне вредности 78.000,00 која није изведена по захтеву наручиоца, то се не може прихватити као правилно закључивање туженог да се испуњеност прописаног услова пословног капацитета могла несумњиво утврдити и из достављених доказа у понуди изабраног понуђача односно да је изабрани понуђач додатни услов пословног капацитета доказао на начин како је то наручилац определио конкурсном документацијом. Такође, конкурсном документацијом, под V "услови за учешће у поступку јавне набавке из члана 75. и 76. Закона и упутства како се доказује испуњеност тих услова", под тачком 1. тачка 3. је предвиђен додатни услов - кадровски капацитет, те се од понуђача захтева да располаже са најмање једним дипломираним електроинжењером, који поседује важећу лиценцу инжењерске коморе Србије и то лиценцу ... или ..., који ће решењем бити именован за одговорног извођача радова у предметној јавној набавци, а као начин доказивања наведеног услова наручилац је захтевао од понуђача да у понуди, између осталог, достави копију лиценце и валидне потврде о важности лиценци са печатом и потписом власника лиценце на копији лиценце и потврде. У конкретном случају, изабрани понуђач је у оквиру кадровског капацитета, а како то произлази из записника о отварању понуда који се налази у списима и образложења оспореног решења, што ни понуђач, овде заинтересовано лице не спори у одговору на тужбу, доставио копију лиценце и потврде о важности лиценце које нису оверене печатом и потписом власника лиценце, како је то изричито конкурсном документацијом тражено, па се не може прихватити као правилно закључивање туженог да околност да у понуди изабраног понуђача приложена лиценца инжењерске коморе Србије број ... и потврда о важности лиценце број ... инжењерске коморе Србије за одговорног извођача радова електроенергетских инсталација ниског и средњег напона, В.В., нису оверени печатом и потписом власника лиценце, како је то захтевано конкурсном документацијом, не може представљати битан недостатак понуде изабраног понуђача и разлог за неприхватљивост исте. При томе суд указује да одредбама Закона о јавним набавкама на које се тужени позива, али ни осталим одредбама тог закона, није прописано да недостаци у оквиру понуда у односу на захтеве конкурсне документације могу бити формални или садржински, на што и тужилац основано тужбом указује.

Код изнетог и стања у списима из кога произлази да је поред изабраног понуђача у поступку јавне набавке понуду доставио и тужилац, за чију понуду у записнику о отварању понуда нису констатовани недостаци, по налажењу суда, из разлога садржаних у образложењу оспореног решења и стања у достављеним списима не произлази правилност одлуке дате у диспозитиву и правилност закључка туженог да је наручилац у свему поступио сагласно одредбама Закона о јавним набавкама када је у предметном поступку јавне набавке донео одлуку о додели уговора број 404-30-5/2018 од 24.05.2018. године, понуђачу Б.Б., ..., овде заинтересованом лицу, чиме су учињене повреде правила поступања из члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку, који се према члану 148. став 5. Закона о јавним набавкама, сходно примењује на питања поступка заштите права која нису уређена овим законом, будући да садржина и облик одлуке по захтеву за заштиту тим законом није уређена, а које повреде су од битног утицаја на

правилност и законитост решавања у овој правној ствари, због чега их је у поновном поступку потребно отклонити.

Одлучујући о предлогу туженог да суд реши управну ствар у спору пуне јурisdикције у смислу одредбе чл. 43. Закона о управним споровима, суд налази да природа ове управне ствари не пружа поуздан основ за то, те да је одлука суда заснована на утврђеном постојању повреда правила поступка од стране туженог органа, које су од утицаја на законитост оспореног решења, а које је тужени орган дужан да отклони у поновном поступку одлучивања о захтеву тужиоца за заштиту права у предметном поступку јавне набавке.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде. У поновном поступку тужени је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка, сагласно члану 69. став 2. Закона о управним споровима.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, Управни суд је нашао да је овај захтев основан, имајући у виду успех тужиоца у управном спору, те му је на име састава тужбе досудио износ од 16.500,00 динара и износ од 18.000,00 динара на име заступања на једном одржаном рочишту, сагласно тарифним бројевима 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, као и право на трошкове судске таксе у износу од 390,00 динара за састав тужбе и таксе на пресуду у износу од 980,00 динара, одлучујући као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 17.12.2020.године, 15 У 14576/18

Записничар
Михаил Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Радојка Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СС